Ferran Planell: «To be or not to be, no ens podem cansar»

written by Ferran Planell | 9 de setembre de 2016

Podem ser o no ser moltes coses, des de la pròpia existència sobre la qual elucubrava Shakespeare, a qualsevol nimietat de les tantes que ens podem arribar a trobar mentre serpentegem per ella.

Pocs dies abans de celebrar la que serà la cinquena diada de multitudinària participació en clau independentista, no deixo d'escoltar i de percebre una certa desídia a l'hora de decidir si hom hi anirà o no, al·legant un cansament general.

Llavors és quan em pregunto –més que, si ser o no ser– si som o no som independentistes, si volem o no assolir la llibertat del nostre poble.

Durant el que pot semblar una eternitat i fins no fa massa anys, la nostra independència era una utopia en la qual molts somniàvem. Potser no érem masses, però encara menys ho eren aquells a qui el somni se'ls convertia nit rere nit en un malson d'escenes tenyides de sang. A aquests últims se'ls haurà de reconèixer el seu sacrifici, un cop l'aconseguim. Els haurem d'agrair que no defallissin davant l'angoixa de l'opressió.

Per això ara, quan algú em respon que no anirà a la diada perquè està cansat, no puc per més que reflexionar: Cansats? Cansats de què? De manifestar-nos? D'exigir les nostres llibertats d'una manera democràtica i pacífica, sense una lluita aferrissada amb les malaurades conseqüències que vàrem patir com a poble durant molts més anys que no pas els que portem amb l'anomenat procés?

Cada onze de setembre –més que commemorar– recordem la derrota que vàrem patir a mans dels Borbons. No em remetré aquí a

temps tan pretèrits i em quedaré tan sols en aquells que encara estan ben presents en la memòria col·lectiva d'una bona part de la població.

Els qui van lluitar durant quaranta anys per foragitar el franquisme, no sé si en algun moment es van sentir cansats, però em consta que van perseverar.

Avui i fins al final, també hem de seguir perseverant. Ens podem sentir emprenyats, indignats, fins i tot decebuts amb segons quins polítics, de ben segur que sí, però en cap cas cansats. La lluita que estem portant a terme d'aquesta manera tan còmoda com l'estem duent, no cansa; no ens pot cansar si el que volem és assolir la nostra llibertat.

Més de tres-cents anys després encara tenim un Borbó que ens governa. El deixarem seguir fent perquè estem cansats?

Aquest onze de setembre, si finalment quelcom ens fa restar a casa, que no sigui un sofà.

Ens veiem diumenge.

That is the question.
Aquest article forma part del *Versus* «A quina manifestació assistiràs a la Diada?» Cliqueu per llegir el *Versus* d'en Ramon Carner.